

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - februarie 1989

Vă salut din toată inima în Numele scump al Domnului Isus Hristos, cu acest cuvânt din Țefania 3:12-13: „*Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului. Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ci vor paște și se vor odihni și nimeni nu-i va tulbura*”. Același lucru care a fost făgăduit poporului Israel, în acest loc din Scriptură, îl trăiește și poporul lui Dumnezeu dintre neamuri. Noi credem că „Biserica celor întâi născuți” va ajunge la starea ei care a avut-o la început.

După ce am fost aduși înapoi la Cuvântul original, vom trăi și manifestarea originală a Duhului, și ne vom întoarce și la dragostea dintâi. Așa vorbește Domnul: „*Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gând.*” (Țefania3:9). Domnul vrea ca toți cei ce vestesc Numele Lui s-o facă în unitate, dintr-o inimă curată și cu buze curate. EL creează inimi noi, dăruiește viață nouă și se folosește de buze curate, care vestesc lucrările Lui mărețe.

A sosit timpul în care Dumnezeu dorește să se proslăvească. A sosit timpul în care El dorește să-și legitimizeze Cuvântul și să-și îplinească făgăduințele. A sosit timpul să ne sculăm din somn și să îmbrăcăm toată armătura lui Dumnezeu. A sosit timpul să ne ocupăm locul rânduit de Dumnezeu și să judecăm din punctul de vedere al lui Dumnezeu. A sosit timpul ca să începă judecata de la Casa lui Dumnezeu, și Casa lui Dumnezeu suntem noi. A sosit timpul pentru o decizie totală.

Cine Îl iubește pe Dumnezeu cu adevărat, să nu o facă doar cu gura, ci cu fapta și să țină cont și de cele patru cerințe necesare. Domnul Însuși ne-a spus în ce fel să-l iubim:

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău,...1

cu toată inima ta,...2

cu tot sufletul tău,...3

și cu toată puterea ta...4 (Marcu 12:30).

Cine poate spune de la sine că o face într-un mod atotcuprinzător? Cum Îl putem iubi oare cu tot ce suntem? Desigur numai atunci când gândurile și faptele noastre au ca sprijin Cuvântul Său. Dumnezeu gândește acum, azi, la fel cum a gândit și acum 6000, 4000, sau 2000 de ani. Întregul Lui Cuvânt este adevărat. EL a dat poruncile, El a dat Legea, El a vestit harul și îl dăruiește fiecărui om care vine la El ca și un condamnat. El judecă toate lucrurile conform legii Lui veșnic valabile.

Mulți au încă datini religioase pe care le țin în gândurile lor mai presus de Cuvânt. Unii trăiesc chiar într-o lume cuminte a visurilor și se pretind a fi ceva. Există și din aceia care bagă de seamă cu frică să nu calce o poruncă din cele zece, dar nu bagă de seamă pe cea de-a unsprezecea, cea care include chiar și pe cea dintâi. Așa vorbește Domnul: „*Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții*” (Ioan13:34).

Trebuie să-l privim pe aproapele nostru, fratele nostru, sora noastră, din punctul de vedere al lui Dumnezeu, adică prin Golgota. Amin. Gândirea noastră trebuie să fie găsită și inclusă în gândurile de mântuire ale lui Dumnezeu, care sânt doar gânduri de dragoste și de pace, conform acelei mari lucrări de Mântuire. Din dragoste ne-a mântuit Dumnezeu, prin Isus Hristos, și ne-a împăcat cu El însuși, și ne-a dăruit pacea Lui și viața veșnică. Cine Îl iubește pe Dumnezeu pe care nu-l vede, îl va iubi și pe aproapele lui pe care-l vede. Atunci se schimbă din „să-l iubești”, într-un „poți să-l iubești” binecuvântat.

Despre această dragoste scrie Pavel: „*Dragostea să vă fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățască. În cinste să dea fiecare întâietate altuia*” (Romani 12:9-10).

Fiecare poate să se cerceteze dacă trăiește Cuvântul sau nu. Aceasta se face cunoscut, printre altele, și printr-aceea dacă zidește sau dărâmă; dacă adună sau risipește, dacă vorbește lucruri bune sau lucruri rele, și altele. Cine se mai uită cu dispreț în jos spre alții și se gândește la el însuși ca fariseul acela în Templu (Luca 18:11), sau chiar dacă o spune mai tare: „Îți mulțumesc Doamne că nu sunt ca acesta”, acela nu s-a întâlnit cu Dumnezeu .

Înainte ca Dumnezeu să se poată descoperi în toată puterea și slava Sa, trebuie ca și copiii adevărați ai lui Dumnezeu să se apere de orice gând care vine din partea celui rău, ca să nu se murdărească. Nu poate fi o limbă mincinoasă sau răutate în acei ce vor să ajungă la răpire: „*De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să*

spună aproapei lui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora...” și „să nu dați prilej diavolului” (Efeseni 4:25-27).

Deja David întreba: *„Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?”* Răspunsul a fost: *„Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu, și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocara asupra aproapei lui său.”* (Psalmul 15:1-3).

Adevăr spus pe jumătate, fățarnicie, vorbire cu dublu înțeles, vorbire de rău la adresa unei anumite persoane, sunt o scârbă în ochii lui Dumnezeu. O mărturie superficială a buzelor nu este de ajuns, ci o predare a omului întreg prin practică este cerută în mod imperios.

A ține necaz pe cineva și invidia nu au voie să fie găsite la un copil adevărat al lui Dumnezeu. Cine este stăpânit de așa ceva și dintr-un motiv neîntemeiat mai dă și o mărturie falsă asupra aproapei lui său, trebuie să-și pună întrebarea: slujitorul cărui duh este el?

Iosif a fost rânduie de Dumnezeu în timpul foametei celei mari pentru a împărți hrana. Din invidie l-au aruncat proprii lui frați în groapă pe eliberatorul lor de mai târziu. Și parcă nu era îndeajuns, ei pe deasupra au mai împrăștiat minciună și înșelare asupra evenimentului și acționau de parcă nu ar fi făcut nimic rău.

Copiii adevărați ai lui Dumnezeu nu sapă gropi, nu întind curse și nu umblă cu violență; dar pe de altă parte sunt aruncați ba aici, ba dincolo în gropi, și asta nu de dușmani, ci de frați mincinoși. Dar vechiul proverb din Scriptură: *„Cine sapă groapa altuia, cade el în ea”*, se împlinște și astăzi. La judecata de apoi vor cădea atunci acei săpători de gropi în groapa cea adâncă.

Toți cei ce de-a lungul timpurilor au fost însărcinați de Dumnezeu, au fost o țintă deosebită pentru Satan, care îi ataca nu numai din exterior, ci se folosea chiar și de oameni din rândurile lor. Evrei cap.11 și multe alte locuri din Scriptură, ne relatează cum le-a mers apostolilor, proorocilor și celorlalți *„...de care lumea nu era vrednică”*.

Dacă ei nu ar fi fost purtătorii Cuvântului, Satan i-ar fi lăsat în pace. Din același motiv, Satan, dumnezeul acestei lumi, inspiră și astăzi pe unii oameni care trăiesc sub mantaua de acoperire cea mai cuminte a mesajului timpului din urmă depunând mărturie falsă și spunând: *„Dumnezeu mi-a vorbit”, „Dumnezeu mi-a descoperit-o”, „Dumnezeu mi-a arătat-o”, „Dumnezeu mi-a spus”*. Dacă o lucrare este împotriva cuiva spre a-i produce pagubă, atunci nu trebuie să ne întrebăm prea mult, ci dovezile sunt clare că este vorba de o minciună a lui Satan, care este un mincinos de la început. Timpul a sosit ca să astupăm gura acestor oameni și chiar să le arătăm ușa.

Vinovați se fac și acei ce duc mai departe bârfeli la adresa altora, în absența lor, iar prin aceasta ei depun o mărturie falsă împotriva aproapei lor. Și ei sunt vinovați ca ucigași ai sufletelor sau ucigași cu vorba, și vor da socoteală pentru aceasta.

Domnul nostru spune: *„Orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele”* (Matei 7:17). Dacă un frate sau o soră a păcătuit, să ne ducem la el sau la ea și să nu o trâmbițăm afară în toată lumea (Matei 18:15-17). Dacă acela despre care se face o mărturie nu este de față ca să poată lua poziție, atunci treaba aceasta este nebiblică, total falsă și pe deasupra mârșavă.

Întreaga Scriptură, atât în Vechiul cât și în Noul Testament, spune că orice lucrare să fie pe baza a doi sau trei martori. Cuvintele poruncii a noua au tot aceeași valabilitate ca și celelalte. A sosit ceasul în care trebuie să spunem adevărul absolut în fața lui Dumnezeu.

Doar dacă devine realitate faptul de a ne iubi cu aceeași dragoste fierbinte, vom primi atunci deja de aici de pe pământ ceva din gustul Cerului. Atunci devine realitate 1 Corinteni 13 în toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă, și atunci se împlinște și ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 13:35: *„Prin această vor cunoaște toți că sunteți ucenici Mei; dacă veți avea dragoste unii pentru alții”*.

Noi am primit o însărcinare înaltă și trebuie să ne purtăm și aici deja ca niște copii de împărat, așa cum a formulat-o așa de frumos fratele Branham. *„Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne aducem sfințirea până la capăt în frică de Dumnezeu”* (2 Corinteni 7:1).

Am făcut o fotografie cu șoferul meu în Siria. În aceeași mașină a călătorit în 1949 Sir Winston Churchill prin Damasc. Ca și credincioși biblici, credem că Dumnezeu îi cheamă pe ai Săi din toate popoarele, chiar și din fiecare națiune arabă. Domnul Dumnezeu a spus către Avraam: *„Dar cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată îl voi binecuvânta, îl voi face să crească, îl voi înmulți nespuse de mult; douăsprezece voievozi va naște și voi face din el un neam mare”* (Geneza 17:20).

Mai nou, literatura noastră este tradusă și în limba arabă. Noi iubim pe toți oamenii, indiferent de sistemul în care trăiesc; noi punem doar la o parte politica nebiblică a dușmanilor lui Israel. Cine se întoarce la Hristos, pentru acela nu mai există vrăjmășie (Efeseni 2:13-17).

Ecou mondial

Din toată lumea primim știri despre ceea ce face Dumnezeu. În realitate, a început o schimbare. Frați care nu au mai dat de-a lungul anilor nici un semn de viață, m-au rugat să-i vizitez. Descoperirile deosebite, speculative, care sunt bazate pe senzații nu pot sătura pe credincioșii adevărați pentru un timp prea lung. Cine este născut din Dumnezeu poartă dorul după Cuvântul curat al lui Dumnezeu.

Întâlnirile de sfârșit de an, de aici din Krefeld, au fost atât de bine vizitate, încât am ajuns în lipsă de locuri. M-am gândit deja cum am putea crea încă 150-200 de locuri pe scaune. Noi socotim că lucrurile cele mai bune au să vină. Nu m-ar mira dacă ar veni oamenii în gloate mari pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu. El va face cum a făgăduit, să trimită foamete în țară.

Spre slava lui Dumnezeu putem spune că Cuvântul Lui ne-a fost dăruit într-un mod unic. Este de aceea o prioritate pentru noi, ca ceea ce am primit din partea Domnului să putem da și noi mai departe.

Poporul ales

În ultimul timp s-au vorbit și scris multe despre Israel. Yasser Arafat a proclamat un stat palestinian care a fost recunoscut deja de o mulțime de state. Pentru a deveni popular cu adevărat și pentru a da lucrării o impresie și mai mare, el s-a dus la Papa. Cum putea deveni altfel acest fapt glorios? Dușmanul de bază al Israelului, care până la ora de față nu a recunoscut „Statul Iudeu”, a găsit cuvinte plăcute la auzire.

Este de mirare că toată lumea își însușește vocabularul palestinian și vorbesc de „teritoriile ocupate de Israel”. Prin aceasta se încearcă a se face o opoziție împotriva unui popor atât de mult apăsat și bârfit din nou în toată lumea.

În marea Republică Sovietică, dacă este vorba de țări anexate sau regiuni alipite, atunci este vorba de „Republici în parte”: Lituania, Armenia, Basarabia, provinciile asiatice întregi, o parte din Finlanda, Estonia, Letonia, o parte din Polonia, fac parte din prezenta Uniune Sovietică, fără să se vorbească de teritorii ocupate. Polonia a ajuns și ea după al doilea război mondial în posesia unor regiuni germane. Nici aici nu se vorbește de teritorii ocupate. Numai dacă este vorba de Israel, atunci zgomotul este mare.

Cine se va uita pe hartă va observa că la ei este cu totul altfel: nu Israelul ține ocupate teritorii străine, ci Iordania și Siria țin mari teritorii ocupate, teritorii care în mod real sunt proprietatea Israelului. În Sfânta Scriptură poate fi citit că două seminții ale Israelului au avut partea lor la est de Iordan, adică Iordania și Siria de astăzi: „*Gad, Ruben și jumătate din seminția lui Manase și-au primit moștenirea pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului, pe cealaltă parte a Iordanului de răsărit*” (Iosua 18:17b).

În Iosua 1, de la versetul 12, găsim descrisă această lucrare. În țara de la est de Iordan au fost biruiți cei doi împărați, Sihon și Og, pe timpul lui Moise, al căror teritoriu cuprindea aceste regiuni (Iosua 12:1-6). În țara de la vest de Iordan a biruit Iosua 31 de împărați (ver. 7-24). Teritoriul a fost descris clar în Deuteronom 11:24: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie până la Liban, și de la râul Eufrat până la marea de apus*”.

Ar fi bine, dacă este vorba de Israel, ca politicienii să recitească lucrurile din Scriptură și să le respecte ca fiind valabile și de la Dumnezeu.

Pentru noi, creștinii, deciziile lui Dumnezeu sunt valabile. Țara Israel are un spațiu, cum a decis Dumnezeu, de 30.000 km², care corespunde cu spațiul Belgiei. Țara de la vest de Iordan include doar 19.270 km², și conform deciziei lui Dumnezeu, Israel trebuie să mai ocupe o regiune destul de mărișoară. Harta va arăta fiecareia cât de mare este totuși țara lui Israel.

Referitor la lagărele de refugiați, ele sunt un rezultat al unei politici urâcioase împotriva lui Israel. Republica Federală Germană a integrat după al doilea război mondial milioane de refugiați și izgoniți. Chiar și până în clipa actuală, lagărele de primire slujesc pentru rezolvarea formalităților necesare pentru „refugiații târzii”. După aceea, cei sosiți sunt distribuiți în toată țara.

Cine privește teritoriile țărilor arabe care sunt imense, își pune întrebarea: de ce sunt reținuți refugiații aceia puțini în lagărele din 1948?

Am vizitat și eu un asemenea lagăr în apropierea de Amman și m-am mirat când am văzut multe mașini de lux și miile de antene TV, într-un sat de barăci.

Noi știm că Dumnezeu și-a ales doar un singur popor din mijlocul celorlalte popoare, conform Deuteronom 4:32, și asta prin Avraam, Isaac și Iacov. Acestui popor, El le-a făgăduit cu juruință această țară, în granițele hotărâte de El, și la aceasta rămâne. Ca să se împlinească Scriptura, trebuie ca conducătorii țărilor să fie contra lui Israel.

Credincioșii din toate națiunile țin la Israel, ba chiar și mai mult, noi dorim poporului lui Dumnezeu în Numele Domnului binecuvântarea de la Cel Atotputernic.

Cele relatate să ne ajute ca să putem răspunde acelor care ne întreabă, eventual, ceva referitor la Israel.
AMIN.

Din însărcinarea lui Dumnezeu
Fr. Frank